

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 26C/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115208339
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Balalová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3115208339.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Ľubicou Balalovou v právnej veci žalobcu F. M. H., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom J. G. XXX, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Jozef Kováčik, s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Legionárska 6434/2 proti žalovanému Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Pribinova 2, IČO: 00 151 866, o zaplatenie náhrady mzdy, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa v celom rozsahu.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 8.393,84 € a úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 34,34 € od 16.02.2012, zo sumy 755,50 € od 16.03.2012, zo sumy 755,50 € od 16.04.2012, zo sumy 755,50 € od 16.05.2012, zo sumy 755,50 € od 16.06.2012, zo sumy 755,50 € od 16.07.2012 a zo sumy 755,50 € od 16.08.2012, vždy do zaplatenia, a vo výške 8,75 % zo sumy 762,50 € od 16.09.2012, zo sumy 762,50 € od 16.10.2012, zo sumy 762,50 € od 16.11.2012, zo sumy 762,50 € od 16.12.2012, zo sumy 762,50 € od 16.01.2013, zo sumy 762,50 € od 16.02.2013, zo sumy 762,50 € od 16.03.2013 a zo sumy 762,50 € od 16.04.2013, vždy do zaplatenia. Žiadal, aby mu žalovaný uhradil náhradu mzdy za obdobie od 31.01.2012 do 31.03.2013 spolu vo výške 8.393,84 €. Od žalovaného nepoberá mzdu od 01.02.2011 doposiaľ. Od 01.02.2011 do 30.01.2012 bol práceneschopný, teda za toto obdobie náhradu mzdy nepožadoval. Žalovaný mu vyplatil odstupné v sume 2.266,50 €, ktorú sumu odpočítal od celkovej výšky náhrady mzdy za uplatnené obdobie. Podľa potvrdenia žalovaného zo dňa 11.03.2013 mal priznaný funkčný plat do 31.07.2011 v sume 748,50 € a od 01.08.2011 do skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v sume 755,50 €. Z uvedeného vyplýva, že za obdobie od 31.01.2012 do 31.07.2012 predstavuje náhrada mzdy čiastku $7 \times 755,50 \text{ €} + 34,34 \text{ €}$ za deň 31.01.2012. Január 2012 mal 22 platených dní ($755,50 : 22 = 34,34 \text{ €}$). Za toto obdobie preto uplatnil náhradu mzdy vo výške 5.322,84 €. Od 01.08.2012 došlo k zvýšeniu platovej triedy podľa § 84 ods. 1 písm. b/ zák. č. 400/2009 Z. z. o 1 % na celkom 5%, ktorá skutočnosť znamená, že od 01.08.2012 jeho funkčný plat predstavoval sumu 762,50 €. Za obdobie od 01.08.2012 do 31.03.2013 preto uplatnil náhradu mzdy vo výške 5.337,50 € ($7 \times 762,50 \text{ €}$). Výplatný termín podľa kolektívnej zmluvy je stanovený na 15. deň v mesiaci, a preto uplatnil aj úrok z omeškania za mesačne nevyplatenú mzdu vždy od 16. dňa nasledujúceho mesiaca. Úroková sadzba ECB bola v období od 14.12.2011 do 10.07.2012 vo výške 1 % a od 01.07.2012 doposiaľ je vo výške 0,75 %.

2. Podaním zo dňa 19.11.2015 sa žalobca domáhal zaplatenia 21.084,58 € a úroku z omeškania vo výške 9 % zo sumy 25,04 € od 16.02.2012, zo sumy 551,08 € od 16.03.2012, zo sumy 551,08 € od 16.04.2012, zo sumy 551,08 € od 16.05.2012, zo sumy 551,08 € od 16.06.2012, úrok z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 551,08 € od 16.07.2012, zo sumy 551,08 € od 16.08.2012, zo sumy 556,18 € od 16.09.2012, zo sumy 556,18 € od 16.10.2012, zo sumy 556,18 € od 16.11.2012, zo sumy 556,18 € od 16.12.2012, zo sumy 556,18 € od 16.01.2013, zo sumy 556,18 € od 16.02.2013, zo sumy 556,18 € od 16.03.2013, zo sumy 556,18 € od 16.04.2013, úrok z omeškania vo výške 8,50 % zo sumy 556,18 € od 16.05.2013, zo sumy 556,18 € od 16.06.2013, zo sumy 556,18 € od 16.07.2013, zo sumy 556,18 € od 16.08.2013, zo sumy 561,65 € od 16.09.2013 zo sumy 561,65 € od 16.10.2013, zo sumy 560,64 € od 11.11.2013, úrok z omeškania vo výške 8,25 % zo sumy 560,64 € od 11.12.2013, zo sumy 560,64 € od 11.01.2014, zo sumy 573,13 € od 11.02.2014, zo sumy 573,13 € od 11.03.2014, zo sumy 573,13 € od 11.04.2014, zo sumy 573,13 € od 11.05.2014, úrok z omeškania vo výške 8,15 % zo sumy 573,13 € od 11.06.2014, zo sumy 573,13 € od 11.07.2014, zo sumy 573,13 € od 11.08.2014, úrok z omeškania vo výške 8,05 % zo sumy 578,26 € od 11.09.2014, zo sumy 286,92 € od 11.10.2014, úrok z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 696,00 € od 01.01.2013, úrok z omeškania vo výške 8,25 % zo sumy 722,58 € od 01.01.2014, úrok z omeškania vo výške 8,05 % zo sumy 473,85 € od 11.10.2014, úrok z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 509,83 € od 16.01.2013, úrok z omeškania vo výške 8,25 % zo sumy 560,64 € od 11.01.2014, úrok z omeškania vo výške 8,05 % zo sumy 433,69 € od 11.10.2014 vždy do zaplatenia. Náhradu mzdy uplatnil za obdobie od 31.01.2012 do 15.09.2014 celkovo vo výške 17.687,99 € s prísl. úrokom z omeškania podľa nasledovnej špecifikácie. Podľa ustanovenia § 114 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe, u štátneho zamestnanca sa na účely výpočtu peňažných plnení postupuje podľa všeobecne záväzných predpisov z priemerného čistého zárobku zamestnanca - čistý funkčný plat so započítaním doplnkového dôchodkového sporenia. Za deň 31.01.2012 uplatnil náhradu mzdy 25,04 €. Mesiac január 2012 mal platených 22 dní, to zn., že z čistej mzdy 551,08 € predstavuje jeden deň sumu 25,04 €. Od 01.02.2012 do 31.07.2012 požadoval náhradu mzdy za šesť mesiacov á 551,08 € vo výške 3.306,48 €. Jeho čistý funkčný plat od 01.08.2011 predstavoval sumu 551,08 €. Od 01.08.2012 do 31.07.2013 požadoval náhradu mzdy za dvanásť mesiacov á 556,18 € vo výške 6.674,16 €. Od 01.08.2012 došlo k zvýšeniu platovej tarify podľa § 84 ods. 1 písm. b) zák. č. 400/2009 Z. z. o 1 % na celkom 5 %, ktorá skutočnosť znamená, že od 01.08.2012 jeho čistý funkčný plat predstavoval sumu 556,18 €. Od 01.08.2013 do 30.09.2013 požadoval náhradu mzdy za dva mesiace á 561,65 € vo výške 1.123,30 €. Od 01.08.2013 došlo k zvýšeniu platovej tarify podľa § 84 ods. 1 písm. b) zák. č. 400/2009 Z. z. o 1 % na celkom 6 %, ktorá skutočnosť znamená, že od 01.08.2013 jeho čistý funkčný plat predstavoval sumu 561,65 €. Od 01.10.2013 do 31.12.2013 jeho čistý funkčný plat predstavoval sumu 560,64 €, čo predstavuje čiastku vo výške 1.681,92 € (3 x 560,64 €). Od 01.10.2013 odmeňovanie v štátnozamestnaneckom pomere sa riadilo predpismi platnými v rezorte Ministerstva vnútra SR, kým dovtedy to bol rezort Ministerstva životného prostredia SR. Z uvedeného dôvodu sa zmenil výpočet čistej mzdy. Od 01.01.2014 do 31.07.2014 požadoval náhradu mzdy za sedem mesiacov á 573,13 € vo výške 4.011,91 €. Nariadením vlády SR zák. č. 440/2013 Z. z. sa s účinnosťou od 01.01.2014 zvýšili platové tarify o čistú pevnú sumu 12,47 €. Po tejto úprave čistý funkčný plat predstavoval čiastku 573,13 €. Od 01.08.2014 do 14.09.2014 požadoval náhradu mzdy za dva mesiace á 578,26 €. Za august 2014 požadoval náhradu mzdy vo výške 578,26 €. Za september 2014 požadoval náhradu mzdy od 01.09. do 14.09. vo výške 286,92 €. Celkom za toto obdobie požadoval náhradu mzdy vo výške 865,18 €. Od 01.08.2014 predstavuje zvýšenie platovej tarify podľa § 84 ods. 1 písm. b) zák. č. 400/2009 Z. z. o 1 %, t.j. na 7 %, ktorá skutočnosť znamená, že od 01.08.2014 jeho čistý funkčný plat predstavoval sumu 578,26 €. Výplatný termín bol do 30. septembra 2013 určený do 15. dňa nasledujúceho mesiaca a od 01.10.2013 je určený do 10. dňa nasledujúceho mesiaca. Sadzba zákonných úrokov z omeškania v žalovanom období postupne klesala z 9 % na 8,05 % tak, ako je bližšie špecifikovaná v upravenom žalobnom návrhu. Žiadal, aby mu žalovaný zaplatil aj náhradu za neposkytnuté stravné lístky v období od 31.01.2012 do 14.09.2014, celkovo vo výške 1.892,43 € podľa nasledovnej špecifikácie. Prispievať na stravu zamestnanca v predpísanej výške je zákonnou povinnosťou zamestnávateľa. Uplatnil si aj úrok z omeškania, a to za každý kalendárny rok úhrnom s tým, že splatnosť v tomto prípade neuplatnil osobitne za každý mesiac, ale u každej ročnej sumy s úrokovou sadzbou platnou k 1. dňu nasledujúceho kalendárneho roka. Rok 2012 - od 31.01.2012 - 31.12.2012 fond pracovného času vrátane platených sviatkov 240 dní (hodnota stravného lístka 3,60 € - príspevok zamestnávateľa 0,70 € = 2,90 € x 240) to predstavuje čiastku 696,- €. Rok 2013 - od 01.01.2013 do 30.09.2013 fond pracovného času vrátane platených sviatkov 195 dní x 2,90 € - predstavuje čiastku 565,50 €, - od 01.10.2013 do 31.12.2013 fond pracovného času vrátane platených sviatkov 66 dní (hodnota stravného lístka 3,15 € - príspevok zamestnávateľa 0,77 € = 2,38 € x 66) to

predstavuje čiastku 157,08 €. Rok 2014 - od 01.01.2014 do 30.09.2014 fond pracovného času vrátane platených sviatkov 195 dní (hodnota stravného lístka 3,20 € - príspevok zamestnávateľa 0,77 € = 2,43 € x 195) to predstavuje čiastku 473,85 €. K náhrade dovolenky uviedol, že si uplatňuje aj nárok na preplatenie dovolenky vrátane úroku z omeškania ku dňu splatnosti doplatku za ten ktorý rok, a to za roky 2012, 2013 a 2014 spolu vo výške 1.504,16 €, nakoľko sa nejedná o nárok z neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, ale mzdový nárok za trvania štátnozamestnaneckého pomeru; a to podľa nasledovnej špecifikácie. Rok 2012 odpracované od 31.01.2012 do 31.12.2012, t.j. 11 mesiacov = 27,5 dňa, výpočet nároku: čistý funkčný plat 556,18 € : 12 x 11 = 509,83 €, splatnosť doplatku za rok 2012 je 15.01.2013, rok 2013 odpracované 01.01.2013 do 31.12.2013, výpočet nároku: čistý funkčný plat 560,64 €, splatnosť doplatku za rok 2013 je 11.01.2014, rok 2014 odpracované 01.01.2014 do 30.09.2014, výpočet nároku: čistý funkčný plat 578,26 : 12 x 9 = 433,69 €, splatnosť doplatku za rok 2014 je 11.09.2014.

3. Tunajší súd vydal dňa 30.03.2016 platobný rozkaz pod č.k. 26C/45/2015-55, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy 21.084,58 € s príslušenstvom a náhrady trov konania.

4. Proti citovanému platobnému rozkazu podal žalovaný dňa 19.04.2016 odpor, v ktorom uviedol, že medzi účastníkmi konania nie je sporné, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou zo dňa 25.01.2011, ktorá bola žalobcovi doručená dňa 25.01.2011, je neplatné. Uvedená skutočnosť bola konštatovaná aj rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k.

26C/166/2011-412 zo dňa 04.07.2013, pričom tento rozsudok bol následne potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/196/2013-449 zo dňa 25.06.2014. Žalovaný nepopiera, že došlo k naplneniu skutočností zakladajúcich nárok žalobcu vyplatenie náhrady funkčného platu, avšak nesúhlasí s výškou nárokov tak, ako boli žalobcom uplatnené. Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce (v znení účinnom v čase neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru), ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní; až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov. Neplatné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru je jednou, ale nie jedinou podmienkou pre vznik nároku štátneho zamestnanca na poskytnutie náhrady funkčného platu. Nároky štátneho zamestnanca vyplývajúce z neplatného skončenia pracovného pomeru podrobne upravujú § 56 a § 120 zák. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, ako aj § 79 ods. 1 a 2 Zákonníka práce. V zmysle týchto ustanovení sa môže štátny zamestnanec, s ktorým bol neplatne skončený štátnozamestnanecký pomer, domáhať iba náhrady funkčného platu, a to vo výške stanovenej v súlade s § 114 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z. Z ustanovenia § 114 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z. jednoznačne vyplýva, že ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na služobné úrady alebo na štátnych zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, obsahujú ustanovenia o priemernom zárobku, priemernej mzde alebo o náhrade mzdy, rozumie sa tým funkčný plat priznaný štátnemu zamestnancovi v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie. To znamená, že žalobca nemá právo domáhať sa inej náhrady, ako náhrady funkčného platu vo výške určenej podľa funkčného platu, ktorý mu patril ku dňu neplatného skončenia pracovného pomeru, a to za celý čas, za ktorý sa náhrada priznáva. V prípade neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru nie je možné vychádzať z potenciality príjmov za predpokladov ich zvyšovania. Nárok na náhradu funkčného platu nie je možné v priebehu času akokoľvek zvyšovať, nakoľko takýto postup je priamo vylúčený ustanovením § 114 ods. 2 Zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe. V súlade s § 79 ods. 2 Zákonníka práce navrhol náhradu funkčného platu znížiť, a to tak, že súd neprizná žalobcovi nárok na náhradu funkčného platu za čas presahujúci obdobie 12 mesiacov. Zo žalobcovej žaloby nie je zjavné, či v období, za ktoré sa náhrady funkčného platu domáha, nepoberal príjmy v zmysle § 55 Zákona č. 400/2009 Z.z., o ktoré musí byť jeho nárok na náhradu funkčného platu ďalej znížený. V súčasnej dobe sa nevie vyjadriť k celkovej výške

žalobcových nárokov a považuje za potrebné, aby bolo dopytmi na príslušný Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny a Sociálnu poisťovňu zistené, či žalobca v rozhodnom období poberal mzdu alebo iné príjmy (napr. dôchodky), v akej výške tieto poberal, resp. či bol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Až po zistení uvedených skutočností bude možné posúdiť oprávnenosť žalobcových nárokov na náhradu funkčného platu za obdobie presahujúce 12 mesiacov. Aj túto náhradu je navyše potrebné znížiť o odstupné vyplatené zamestnancovi v štátnej službe podľa § 53 zákona č. 400/2009 Z.z. pri neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Zamestnanec v štátnej službe, ktorý nevykonával štátnu službu v dôsledku toho, že s ním bol ukončený neplatne štátnozamestnanecký pomer, nemá za túto dobu nárok na mzdu, dovolenku a ani príspevok na stravovanie. Žalobcovi z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru nemohol vzniknúť nárok na zaplatenie akýchkoľvek iných nárokov ako tých, ktoré mu vyplývajú z § 56 zákona č. 400/2009 Z.z. a § 79 Zákonníka práce v spojení s § 120 zákona č. 400/2009 Z.z.. Uvedené nároky vznikajú iba tým zamestnancom, ktorí prácu (resp. štátnu službu) skutočne a reálne vykonávajú. Žalobcovi v tomto prípade nevzniká nárok na príspevok na stravovanie v celkovej sume 1.892,43 €, nakoľko tento príspevok patrí v zmysle § 152 Zákonníka práce tomu zamestnancovi, ktorý skutočne a reálne vykonával v daný deň najmenej štyri hodiny prácu na svojom pracovisku. Ak zamestnanec štátnu službu nevykonával (bez ohľadu na dôvod), nárok na príspevok na stravovanie mu nevzniká. Nárok na preplatenie príspevku na stravovanie nevzniká ani tomu zamestnancovi, ktorý nevykonával štátnu službu z dôvodu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Rovnako tak zamestnancovi v štátnej službe nemôže vzniknúť nárok na preplatenie dovolenky, pokiaľ mu nevznikol nárok na samotnú dovolenku. Žalovaný preto nemôže považovať za oprávnený ani nárok, ktorý si z tohto dôvodu žalobca v sume 1.504,16 € uplatnil voči žalovanému. Na základe uvedeného žiadal žalobu zamietnuť.

5. Podaním zo dňa 16.05.2019 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 17.384,06 € a úroku z omeškania vo výške 9 % zo sumy 25,04 € od 16.02.2012, zo sumy 551,08 € od 16.03.2012, zo sumy 551,08 € od 16.04.2012, zo sumy 551,08 € od 16.05.2012, zo sumy 551,08 € od 16.06.2012, úroku z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 551,08 € od 16.07.2012, zo sumy 551,08 € od 16.08.2012, zo sumy 551,08 € od 16.09.2012, zo sumy 551,08 € od 16.10.2012, zo sumy 551,08 € od 16.11.2012, zo sumy 551,08 € od 16.12.2012, zo sumy 551,08 € od 16.01.2013, zo sumy 551,08 € od 16.02.2013, zo sumy 551,08 € od 16.03.2013, zo sumy 551,08 € od 16.04.2013, úroku z omeškania vo výške 8,50 % zo sumy 551,08 € od 16.05.2013, zo sumy 551,08 € od 16.06.2013, zo sumy 551,08 € od 16.07.2013, zo sumy 551,08 € od 16.08.2013, zo sumy 551,08 € od 16.06.2013, zo sumy 551,08 € od 16.10.2013, zo sumy 551,08 € od 16.11.2013, úroku z omeškania vo výške 8,25 % zo sumy 551,08 € od 11.12.2013, zo sumy 551,08 € od 11.01.2014, zo sumy 551,08 € od 11.02.2014, zo sumy 551,08 € od 11.03.2014, zo sumy 551,08 € od 11.04.2014, zo sumy 551,08 € od 11.05.2014, úrok z omeškania vo výške 8,15 % zo sumy 551,08 € od 11.06.2014, zo sumy 551,08 € od 11.07.2014, zo sumy 503,16 € od 11.08.2014. Náhradu mzdy uplatnil za obdobie od 31.01.2012 do 29.07.2014 a od 30.07.2014 do 15.09.2014 náhradu mzdy z titulu prekážky v práci na strane zamestnávateľa, spolu 17.384,06 € s prísl. úrokom z omeškania podľa nasledovnej špecifikácie. O nároku na náhradu mzdy žiadal rozhodnúť v súlade s ustanovením § 120, § 114 ods. 3 zákona číslo 400/2009 Z. z. o štátnej službe, v nadväznosti na ustanovenie § 79 a § 134, § 142 Zákonníka práce v časovej verzii oboch zákonov. U štátneho zamestnanca sa na účely výpočtu peňažných plnení postupuje podľa všeobecne záväzných predpisov z priemerného čistého zárobku zamestnanca - čistý funkčný plat so započítaním doplnkového dôchodkového sporenia. Určite je nepochybné, že zákon č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe sa zaraďuje v právnom systéme SR medzi tzv. verejné právo, ale na druhej strane samotný inštitút štátnozamestnaneckého pomeru sa ničím nelíši od pracovného pomeru upraveného Zákonníkom práce. Z tohto dôvodu vychádzal zo skutočnosti, že v čase vzniku nároku mu bol priznaný funkčný plat 755,50 € mesačne. Po odpočítaní zákonných zrážok čistý, funkčný plat bol v sume 551,08 €, ku ktorému dospel v čase od 31.01.2012 do 14.09.2014. V súvislosti s ustanovením § 114 ods. 3 zák. č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe pre výpočet náhrady sa postupovalo v spojení s § 134 a § 142 Zákonníka práce. Za deň 31.01.2012 si uplatnil náhradu mzdy 25,04 €. Mesiac január 2012 mal platených 22 dní, to zn., že z čistej mzdy 551,08 € predstavuje jeden deň sumu 25,04 €. Od 01.02.2012 do 30.06.2014 požadoval náhradu mzdy za dvadsaťdeväť mesiacov á 551,08 € vo výške 15.981,32 €. Jeho čistý funkčný plat v čase vzniku dôvodu na jeho použitie predstavoval sumu 551,08 €. Od 01.07.2014 do 29.07.2014 požadoval náhradu mzdy za 21 dní (júl 2014 mal 23 pracovných dní, tzn. 21 dní x 23,96 €) v sume 503,16 €. Za dni 30.07.2014 do 31.07.2014 si uplatnil náhradu mzdy titulom prekážky na strane zamestnávateľa podľa ustanovenia § 142 ods. 3 Zákonníka práce, čo predstavuje za dva dni sumu 47,92 €. Od 01.08.2014 do 31.08.2014 uplatnil náhradu mzdy titulom prekážky na strane zamestnávateľa v sume 551,08 €. Za obdobie od 01.09.2014 do 15.09.2014, t.j. 11

pracovných dní požadoval náhradu mzdy titulom prekážky na strane zamestnávateľa v sume 275,54 €, (mesiac september 2014 mal platených 22 dní). Výplatný termín bol do 30. septembra 2013 určený do 15. dňa nasledujúceho mesiaca a od 01.10.2013 je určený do 10. dňa nasledujúceho mesiaca. Sadzba zákonných úrokov z omeškania v žalovanom období postupne klesala z 9 % na 8,05 % tak, ako je bližšie špecifikovaná v upravenom žalobnom návrhu. Vychádza z prehľadu sadzieb úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch vzniknutých do 31.01.2013. Podľa Kolektívnej zmluvy pre štátnu službu (KÚŽP, následne OÚŽP) v rámci transformácie štátnej správy v rámci programu ESO platnej na rok 2012 a do 30.09.2014, čl. 18, je príspevok zamestnávateľa na doplnkové dôchodkové sporenie štátnemu zamestnancovi vo výške 2 % z hrubej mesačnej mzdy. Od žalovaného nepoberá mzdu od 01.02.2011 do 15.09.2014. V uvedenom období bol od 01.02.2011 do 30.01.2012 práceneschopný, teda za toto obdobie náhradu mzdy nepožaduje. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne Bratislava - ústredie zo dňa 24.02.2014 priznaný späťne starobný dôchodok od 28.06.2010. V súlade s ustanovením § 19 ods. 3 písm. b) zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení požiadal Sociálnu poisťovňu o vrátenie zaplatenej úhrady za poistenie v nezamestnanosti za obdobie od priznania starobného dôchodku, t.j. od 28.06.2010. Podľa toho istého zákona § 128 ods. 4 poistenec neplatí invalidné poistenie, ak je dôchodkovo poistený. Poistenie v nezamestnanosti a invalidné poistenie uhradil bez právneho dôvodu. Sociálna poisťovňa prostredníctvom zamestnávateľa príslušné finančné prostriedky vrátila späť v mesiaci júl 2014. Vyplatené odstupné pri ukončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe výpovedi z 25.01.2011 bolo zúčtované v mesiaci september 2014. Odchodné po ukončení služobného pomeru dňom 30.09.2014 podľa Dohody o skončení štátnozamestnaneckého pomeru spísanej dňa 16.09.2014, ods. 4 vyplatené nebolo. V období od 31.01.2012 - 05.08.2014 nebol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie ako nezamestnaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín č. k. M. zo dňa 31.01.2012 bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 31.01.2012. Dňa 23.03.2015 bolo Sociálnej poisťovni, pobočka Trenčín, doručené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín č. k. Y. zo dňa 17.10.2014, právoplatné dňom 14.11.2014, ktorým Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín rozhodol tak, že ho späťne nezaradil do evidencie uchádzačov o zamestnanie a zároveň zrušil pôvodné rozhodnutie č. k. M. zo dňa 31.01.2012 o jeho zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Voči Sociálnej poisťovni nemá žiadne pohľadávky - podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Topoľčany č. XXXXX-XX/XXXX-Y. zo dňa 21.01.2019 o úhrade preplatku na dávke v nezamestnanosti vzniknutý dodatočným spätným priznaním starobného dôchodku. Pre výpočet mzdových náhrad je rozhodujúce obdobie od 31.01.2012 do 15.09.2014. Žiadnu prácu nevykonával, teda nepoberal mzdu, ani mzdové náhrady. Z tohto dôvodu nie je možné uplatniť krátenie náhrady mzdy podľa § 55 a § 56 zák. 400/2009 Z. z. o štátnej službe v platnom časovom období, lebo takýto postup je priamo vylúčený § 55 zákona č. 400/2009 Z. z.. Rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku mu bolo doručené dňa 24.02.2014 s účinnosťou od 28.06.2010. Priznanie starobného dôchodku Sociálnou poisťovňou - je vzťah medzi ním a Sociálnou poisťovňou. To nie je vzťah žalobcu a žalovaného, a preto nie je dôvod na krátenie priznanej náhrady mzdy (touto otázkou by sa súd nemal zapodievať).

6. Citovaná zmena žaloby bola pripustená na pojednávaní dňa 22.05.2019.

7. V podaní zo dňa 10.06.2019 žalovaný uviedol, že žalobca podaním zo dňa 16.05.2019 vyčíslil výšku náhrady mzdy spolu s úrokom z omeškania a príspevkom na doplnkové dôchodkové sporenie. V zmysle § 79 ods. 1 Zákonníka práce v znení neskorších predpisov platí, že ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. V zmysle § 79 ods. 2 Zákonníka práce platí, že ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Podľa § 114 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov platí, že ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na služobné úrady alebo na štátnych zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, obsahujú ustanovenia o mzde, rozumie sa ňou plat podľa tohto zákona. Podľa § 114 ods. 2

zákona o štátnej službe platí, že ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na služobné úrady alebo na štátnych zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, obsahujú ustanovenia o priemernom zárobku, priemernej mzde alebo o náhrade mzdy, rozumie sa tým funkčný plat priznaný štátnemu zamestnancovi v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie. Podľa § 114 ods. 3 zákona o štátnej službe platí, že ak sa na účely výpočtu peňažných plnení postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov z priemerného čistého zárobku zamestnanca, rozumie sa tým čistý funkčný plat. Čistý funkčný plat sa zisťuje u štátneho zamestnanca z funkčného platu odpočítaním súm poistného na nemocenské poistenie, dôchodkové poistenie, poistenie v nezamestnanosti, zdravotné poistenie a preddavku na daň z príjmov zo závislej činnosti vypočítaných podľa podmienok a sadzieb platných pre štátneho zamestnanca v mesiaci, za ktorý sa čistý funkčný plat zisťuje. Podľa § 55 zákona o štátnej službe platí, že ak štátny zamestnanec vykonával štátnu službu podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu, vykonával prácu vo verejnom záujme alebo vykonával inú závislú prácu pre zamestnávateľa, ktorý je služobným úradom podľa tohto zákona, počas doby, za ktorú je služobný úrad povinný poskytnúť mu funkčný plat z dôvodu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, povinnosť služobného úradu poskytnúť štátnemu zamestnancovi tento funkčný plat sa znižuje o funkčný plat alebo mzdu za uvedenú činnosť. V prípade, že žalobca bol počas tohto obdobia zamestnaný alebo poberal iný príjem, navrhol, aby súd túto skutočnosť zohľadnil a náhradu mzdy patriacu žalobcovi znížil o všetky prípadné vyplatené príjmy a dávky. Mal za to, že ako zamestnávateľovi pri neplatnom skončení pracovného pomeru mu žiaden právny predpis neustanovuje povinnosť dodatočne doplatiť príspevok na doplnkové dôchodkové sporenie za obdobie neplatne skončeného pracovného pomeru. Žalovaný má za to, že príspevok na doplnkové dôchodkové sporenie žalobcovi nepatrí vzhľadom na skutočnosť, že tento príspevok sa v súlade s príslušnou kolektívnou zmluvou poskytuje zamestnancom zo mzdy za vykonanú prácu. Mzda sa poskytuje až vtedy, keď je práca zamestnancom už vykonaná, pričom je rozhodujúca skutočne vykonaná práca. Keďže žalobca v zmysle § 79 Zákonníka práce požaduje náhradu mzdy, mal za to, že príspevok na doplnkové dôchodkové sporenie mu nepatrí, nakoľko z legálnej definície pojmu mzda, ktorá je definovaná v § 118 ods. 2 Zákonníka práce, vyplýva, že za mzdu sa nepovažuje náhrada mzdy. Náhrada mzdy má sekundárnu povahu, kompenzuje skutočnosť, že zamestnanec počas obdobia neplatného skončenia pracovného pomeru nevykonával prácu, a teda zamestnávateľ mu nemôže poskytnúť za toto obdobie plnenia, ktoré sú viazané na výkon práce. Vzhľadom k uvedenému považoval nárok na príspevok na doplnkové dôchodkové sporenie za nedôvodný. K žalobcovmu uplatnenému úroku z omeškania z uplatnenej náhrady funkčného platu a príslušenstva uviedol, že Zákonník práce neupravuje inštitút úrokov z omeškania, a preto je potrebné skúmať, či je možné použiť právnu úpravu Občianskeho zákonníka. Zákonník práce zakotvuje vo svojom ustanovení § 1 ods. 4 subsidiárnu pôsobnosť všeobecnej časti Občianskeho zákonníka vo vzťahu k prvej časti Zákonníka práce. Na základe takto zakotvenej subsidiárnej pôsobnosti je ale zrejmé, že na pracovnoprávne vzťahy sa nevzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce úroky z omeškania, keďže tieto sú upravené v jeho ôsmej časti. Vzhľadom na uvedené zastával názor, že žalobca požaduje úroky z omeškania v rozpore so zákonom, pretože nemajú oporu v právnom systéme Slovenskej republiky. Právo na náhradu mzdy nemá povahu opakujúcej sa dávky. Priznanie úrokov z omeškania sa viaže na právoplatné rozhodnutie súdu. Do právoplatnosti rozhodnutia súdu o priznaní náhrady mzdy nie je totiž možné jednoznačne určiť, či súd o priznaní tejto náhrady rozhodne, alebo budú dané dôvody na nepriznanie tejto náhrady, a teda nie je možné určiť, že zamestnávateľ je v omeškaní skôr. Mal za to, že ak by súd aj nepriznal úrok z omeškania, mohol by tak urobiť z dôvodu, že priznaná výška náhrady mzdy je dostatočne vysoká, a je tak v súlade so satisfakčnou funkciou (pre zamestnanca, ktorého pracovný pomer bol skončený neplatne), so sankčnou funkciou (vo vzťahu k zamestnávateľovi, ktorý nepostupoval pri skončení pracovného pomeru v súlade so zákonnou úpravou) a sociálnou funkciou, ktorú má plniť náhrada mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 11Cpr/7/2013 zo dňa 10.10.2016, ktorým súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania pre jej nedôvodnosť. Náhrada funkčného platu v súvislosti s neplatným skončením štátnozamestnaneckého pomeru sa platí ako celok po rozhodnutí o neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, nie osobitne za jednotlivé mesiace do prijatia rozhodnutia o neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7 Cdo 160/2011 zo dňa 10.10.2012). Podľa názoru súdu sa žalovaný ešte nedostal do omeškania so zaplatením náhrady funkčného platu žalobcovi v súvislosti s neplatným skončením štátnozamestnaneckého pomeru a nie je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania. Do omeškania sa žalovaný dostane až márnym uplynutím lehoty na plnenie určenej v rozsudku. Poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 494/2013, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že všeobecné súdy, ktoré posúdili okolnosti pre určenie výšky náhrady mzdy a

nepriznali úroky z omeškania, svojím postupom neporušili základné práva zamestnanca na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivý proces. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal mu 100 % náhradu trov konania.

8. Na pojednávaní dňa 22.05.2019 žalovaný nesúhlasil so žalobou, aj z toho dôvodu, že žalobca sa domáha aj náhrady doplnkového dôchodkového sporenia. Za rozhodné obdobie, od kedy by mohol súd žalobcovi priznať náhradu mzdy, považoval dátum 25.01.2011, kedy mu žalobca oznámil, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Žiadal, aby súd žalobu zamietol aj v časti úrokov z omeškania, pretože podľa jeho názoru, žalobca na priznanie úrokov z omeškania nemá zákonný nárok. Žiadal, aby súd priznal žalobcovi, ak dospeje k záveru, že jeho nárok je dôvodný, náhradu mzdy brutto. V prípade, ak súd vyhovie žalobe, žiadal dlhšiu lehotu na plnenie, minimálne 30 dní, vzhľadom na výšku žalovanej sumy a aj na to, aby si žalovaný mohol splniť svoje odvodové povinnosti ako zamestnávateľ. Nenamietal výšku hrubej mzdy 755,50 €, za spornú považoval čistú mzdu tak, ako ju špecifikoval žalobca vo výške 551,08 €. Žalobcovi bolo vyplatené odstupné vo výške 2.266,50 €, ale toto bolo započítané s iným nárokom žalobcu, netýka sa teda tohto konania. Toto odstupné bolo navyše žalobcovi vyplatené v r. 2014 v septembrovej výplate, lebo tam došlo k skončeniu ďalšieho pracovného pomeru so žalobcom. Odstupné, ktoré bolo žalobcovi vyplatené vo výške 2.266,50 €, bolo započítané do odstupného žalobcu pri skončení jeho pracovného pomeru v 9/2014.

9. Na pojednávaní dňa 22.05.2019 žalobca uviedol, že žiada náhradu mzdy až od 31.01.2012, pretože do 30.01.2012 bol PN.

10. Na pojednávaní dňa 18.09.2019 žalovaný namietal, že žalobca uplatňuje náhradu mzdy až do 15.09.2014. Zároveň poukázal na § 79 ods. 1 Zák. práce, v zmysle ktorého náhrada mzdy patrí zamestnancovi najdlhšie, ak súd rozhodne o neplatnom skončení pracovného pomeru a k takémuto došlo 30.07.2014. Ďalej uviedol, že v zmysle § 79 ods. 2 Zák. práce platí, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi priznať náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne vôbec nepriznať. Keďže žalobca za prvých 12 mesiacov nežiada náhradu mzdy, žiadal, aby za čas, ktorý presahuje 12 mesiacov odo dňa oznámenia, kedy zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, nepriznal, prípadne, ak sa s týmto nestotožní, aby súd primerane znížil túto náhradu o vyplatené príjmy a dávky v rozhodnom období, za ktoré žalobca žiada náhradu mzdy. Poukázal na to, že žalobca vyčíslil náhradu mzdy v čistom a vzhľadom na odvodové povinnosti, ktoré zaťažujú zamestnávateľa, petít, ktorý by znel na náhradu mzdy v čistom, nie je vykonateľný, nakoľko, podľa jeho názoru, sa nenahrádzajú mzda v čistom, ale nahrádza sa mzda ako celok a ak by bol povinný zaplatiť žalobcovi určitú náhradu, nedá sa vopred stanoviť suma, ktorá by bola v čistom. Ak by súd určitú náhradu mzdy žalobcovi priznal, navrhol, aby mu takúto náhradu mzdy priznal v hrubom. Čo sa týka úrokov z omeškania, odkázal na vyjadrenie zo dňa 10.06.2019 a uviedol, že žalobca si uplatnil sadzbu zákonných úrokov z omeškania, ktorá nie je v súlade s Občianskym zákonníkom.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby o zaplatenie náhrady mzdy, doplnení žaloby, odporu žalovaného, písomného vyjadrenia žalovaného, rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 26C/166/2011-12 zo dňa 04.07.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/196/2013-449 zo dňa 25.06.2014, oznámenie žalobcu o zotrvanie v štátnozamestnaneckom pomere - oznámenie, oznámenia o výške a zložení funkčného platu, potvrdenie o funkčnom plate, návrh na zaradenie štátneho zamestnanca a návrh na určenie funkčného platu podľa zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe, oznámenie Sociálnej poisťovne, potvrdenie Sociálnej poisťovne o nemocenských dávkach, vyplatených Sociálnou poisťovňou za obdobie od 01.01.2010 do 29.05.2019, rozhodnutie Sociálnej poisťovne, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, potvrdenie Sociálnej poisťovne zo dňa 21.01.2019, rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia, potvrdenie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia, rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 17.01.2014, potvrdenie Sociálnej poisťovne o výplate dôchodkových dávok, lustráciu žalobcu v Sociálnej poisťovni a zistil nasledovný skutkový stav veci:

12. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 26C/166/2011-12 zo dňa 04.07.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/196/2013-449 zo dňa 25.06.2014 súd určil, že výpoveď odporcu zo štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 25.01.2011 podľa § 47 písm. b) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe, ktorá bola doručená navrhovateľovi dňa 25.01.2011, je neplatná.

Štátnozamestnanecký pomer naďalej trvá. Návrh v časti o zapltenie náhrady mzdy vylúčil na samostatné konanie a o trovách konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

13. Listom zo dňa 25.01.2011 žalobca oznámil žalovanému, že trvá na jeho ďalšom zamestnávaní.

14. Z oznámenia o výške a zložení funkčného platu zo dňa 20.07.2010 je zrejmý funkčný plat žalobcu spolu 1.396,- € s účinnosťou od 01.08.2010.

15. Z oznámenia o výške a zložení funkčného platu zo dňa 02.11.2010 je zrejmý funkčný plat žalobcu spolu 748,50 € s účinnosťou od 03.11.2010.

16. Z potvrdenia o funkčnom platu zo dňa 11.03.2013 je zrejmé, že žalobca mal priznaný funkčný plat od 03.11.2010 do 31.07.2011 v sume 748,50 € a od 01.08.2011 do skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v sume 755,50 €.

17. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne o nemocenských dávkach, vyplatených Sociálnou poisťovňou za obdobie od 01.01.2010 do 29.05.2019, je zrejmé, že žalobcovi boli od 02/2011 do 01/2012 vyplatené nemocenské dávky vo výške 6.684,80 €.

18. Rozhodnutím č. k. Y zo dňa 17.10.2014 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín nezaradil žalobcu do evidencie uchádzačov o zamestnanie a zároveň zrušil pôvodné rozhodnutie č. k. M. zo dňa 31.01.2012 o zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie účastníka konania, nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2012.

19. Z rozhodnutia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 10.06.2010 je zrejmé, že výsluhový dôchodok žalobcu od 01.07.2010 bol zvýšený zo sumy 657,95 € na sumu 702,25 €.

20. Z potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 13.02.2012 vyplýva, že žalobca poberá výsluhový dôchodok od 01.05.1995 od Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia.

21. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 17.01.2014 je zrejmé, že žalobcovi bol od 31.01.2012 zvýšený starobný dôchodok na sumu 244,70 € mesačne, od 01.01.2013 na sumu 255,90 € mesačne a od 01.01.2014 na sumu 264,70 € mesačne.

22. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne o výplate dôchodkových dávok je zrejmé, že žalobca poberá starobný dôchodok od 28.06.2010.

23. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni je zrejmé, že žalobca bol od 24.10.2006 do 30.09.2013 zamestnancom Q., u ktorého v období od 02/2011 do 12/2011 dosahoval vymeriavací základ a aj úhrn poistného 0,- €, s výnimkou 10/2011, kedy dosiahol vymeriavací základ 66,50 € a v 01/2012, kedy dosiahol vymeriavací základ 2.815,96 €. Od 01.10.2013 do 30.09.2014 bol zamestnancom S., U., kde dosiahol vymeriavací základ v 09/2014 - 4.367,- € a úhrn poistného 108,66 €. Od 19.05.2015 do 07.07.2015 bol zamestnancom J., spol. s r. o..

24. Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce účinného v čase neplatného skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

25. Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce účinného v čase neplatného skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy,

presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať.

26. Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému náhrady mzdy z dôvodu neplatne skončeného jeho štátnozamestnaneckého pomeru u žalovaného. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalovaný neplatne skončil štátnozamestnanecký pomer so žalobcom, čo je zrejmé z rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 26C/166/2011-12 zo dňa 04.07.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/196/2013-449 zo dňa 25.06.2014, ktorým súd určil, že výpoveď žalovaného zo štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 25.01.2011 podľa § 47 písm. b) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe, ktorá bola doručená žalobcovi dňa 25.01.2011, je neplatná. V danej veci súd zastával názor, že náhradu mzdy je možné zamestnancovi priznať až potom, čo je právoplatným rozhodnutím súdu určené, že právny úkon, ktorým bol pracovný pomer skončený, je neplatný. Uvedené bolo v danej veci splnené a žalobca má teda v dôsledku jeho neplatne skončeného štátnozamestnaneckého pomeru nárok na náhradu mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce účinného v čase skončenia pracovného pomeru.

27. Ďalšou hmotnoprávnou podmienkou priznania náhrady mzdy je oznámenie zamestnanca zamestnávateľovi o tom, že trvá na ďalšom zamestnaní. Náhrada mzdy sa poskytuje vo výške priemerného mesačného zárobku, a to odo dňa oznámenia až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať.

28. Žalobca dňa 25.01.2011 písomne oznámil žalovanému, že trvá na tom, aby ho ďalej zamestnával, lebo nesúhlasí s jeho výpoveďou. Súd v danej veci zastáva názor, že žalobca by mal nárok na náhradu mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce od 25.01.2011, avšak len za predpokladu, že je schopný prácu aj riadne vykonávať. Ak je zamestnanec práceneschopný, nemôže prácu vykonávať a náhrada mzdy mu za toto obdobie nepatrí. Žalobca sa náhrady mzdy v období od 25.01.2011 do 30.01.2012 nedomáhal s odôvodnením, že v tomto období bol PN. Náhrady mzdy sa domáhal od 31.01.2012 do 15.09.2014. Súd však žalobcom takto uplatnenú náhradu mzdy považoval za nedôvodnú, a preto ju zamietol. Pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že sa jedná o obdobie presahujúce 12 mesiacov, za ktoré obdobie môže súd náhradu mzdy na žiadosť zamestnávateľa primerane znížiť, alebo vôbec nepriznať. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobca poberal výsluhový dôchodok, ktorý mu bol od 01.07.2010 zvýšený zo sumy 657,95 € na sumu 702,25 €. Okrem toho poberal od 28.06.2010 starobný dôchodok, a to od 31.01.2012 vo výške 244,70 € mesačne, od 01.01.2013 v sume 255,90 € mesačne a od 01.01.2014 vo výške 264,70 € mesačne. Vzhľadom na uvedené, súd žalobcom uplatnenú náhradu mzdy za obdobie prevyšujúce 12 mesiacov, t. j. po 25.01.2012, považoval za nedôvodnú s poukazom na to, že žalobca v tomto období poberal jednak výsluhový dôchodok a jednak starobný dôchodok a aj z dôvodu, že žalovaný žiadal, aby súd žalobcovi za toto obdobie náhradu mzdy primerane znížil, prípadne vôbec nepriznal. Vzhľadom na uvedené súd žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

29. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

30. Podľa § 252 CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

31. Podľa § 255 odsek 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 odsek 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 262 odsek 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. V prejednávanej veci bol žalovaný v konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 odsek 1 CSP súd náhradu trov priznal v plnej výške 100 %, pričom presná výška týchto trov bude vyčíslená samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.